

in het kapittel indien de belastingbetaler fouten maakt bij het vervullen van fiscale en administratieve verplichtingen.¹⁰¹⁴ Hij bepaalt of en in hoeverre een belastingbetaler in dezen verwijt treft en de consequenties van de ingebrekestelling, evenals de sancties die daarop staan.^{1015 1016} De belastingbetaler kan bijvoorbeeld te maken krijgen met een navorderingsaanslag, maar ook met een boete of een straf.^{1017 1018 1019}

4.4.1 Navorderingsaanslagen

De inspecteur kan alleen een navorderingsaanslag opleggen indien er sprake is van enig feit dat grond oplevert voor het vermoeden dat er te weinig belasting werd geheven.¹⁰²⁰ Het moet dan gaan om een belastbaar feit dat de inspecteur niet reeds bekend was of redelijkerwijs niet bekend had kunnen zijn. Echter, is sprake van kwade trouw van de belastingbetaler, dan kan de inspecteur ook een navorderingsaanslag opleggen als het gaat om een feit dat hem bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn.^{1021 1022 1023} Het opleggen van een navorderingsaanslag is ook in een aantal andere gevallen toegestaan als het gaat om een feit dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn. Er moet dan wel te weinig belasting zijn betaald als gevolg van een aantal in de wet vermelde oorzaken, zoals in die gevallen waarin er te weinig belasting werd betaald doordat een voorlopige aanslag ten onrechte werd verrekend.^{1024 1025}

¹⁰¹⁴ Zie de Memorie van toelichting bij wetsvoorstel 22663 onder andere betreffende de herstructurering van de rijksbelastingdienst [71]: "Zoals hiervoor is aangegeven, is in de nieuwe opzet elke eenheid bevoegd voor zowel de heffing, de controle als de invordering van een aantal belastingen. Voor de belastingplichtige heeft dit het voordeel dat hij in beginsel voor al zijn belastingaangelegenheden nog maar met één onderdeel van de Belastingdienst heeft te maken. Dit wordt formeel bereikt door de wettelijke functies van inspecteur en ontvanger toe te delen aan de hoofden van de nieuwe eenheden." (punt 3.2)

¹⁰¹⁵ M. Feteris[64]: "De AWR voorziet bij deze boetes niet in een formeel, voor bezwaar en beroep vatbaar kwijtscheldingsbesluit. Niettemin heeft de inspecteur de bevoegdheid om kwijtschelding van de verhoging te verlenen op grond van de algemene bepaling in de AWR (artikel 66) dat door of namens de Minister gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de verhogingen verleend kan worden. (blz. 50) Alle administratieve boetes volgens dit voorstel, met uitzondering van die bij navordering, worden door de inspecteur bij beschikking vastgesteld." (blz. 66)

¹⁰¹⁶ Het gaat in de praktijk doorgaans om de belastingambtenaar die een fiscale controle uitvoert. Zie hoofdstuk 4.7.3.3.

¹⁰¹⁷ L.A. de Bleeck e.a. [10]: "Artikel 16 AWR kent de fiscus de bevoegdheid toe, belasting na te verrekenen indien aanvankelijk te weinig of ten onrechte geen belasting is geheven." (blz. 37,38)

¹⁰¹⁸ Artikelen 16, 18, 68 en 69 AWR.

¹⁰¹⁹ Artikel 17 AWR. De inspecteur moet de belastingbetaler wel laten weten dat hij voornemens is een navorderingsaanslag op te leggen.

¹⁰²⁰ Zie Hof 's-Hertogenbosch, EK VII, 4 januari 1995, nr. 92 A/3296.

¹⁰²¹ HR 19 april 1995, nr. 30469. Een voorbeeld van een onterecht opgelegde navorderingsaanslag.

¹⁰²² Artikel 16, tweede volzin AWR.

¹⁰²³ Zie in dit verband ook hoofdstuk 3.7.3.4.

¹⁰²⁴ Artikel 16, tweede lid AWR.

¹⁰²⁵ Hof Arnhem EK IV, 20 januari 1995, nr. 193/1705. Een voorbeeld van een terecht opgelegde navorderingsaanslag.